

Ὀκτωβρίου ιη΄

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ἡ συνήθης στιχολογία, τό Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους στ΄.

Στιχηρά προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσω Ἀπόστολε; οὐρανόν, ὅτι τήν δόξαν διηγῆσω τοῦ Θεοῦ ἄστραπτήν, ὅτι τόν κόσμον καταυγάζεις φωτισμῶν νεφέλην, ἐπομβροῦσαν θεῖα νάματα κρατῆρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτατον, οἶνον ἡμῖν ἀναβρύοντα, τόν τᾶς καρδίας εὐφραίνοντα. Ἰκεύτευε, τοῦ σωθῆναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Θεόληπτε; ποταμόν, ἐκ Παραδείσου προερχόμενον ἡμῖν κιβωτόν τῆς διαθήκης, ἣν διέθετο Χριστός φωστῆρα, νοητόν φῶς ἀπαστράπτοντα λυχνίαν, Ἐκκλησίαν καταυγάζουσαν ἄρτον ζωῆς, θεῖαν τράπεζαν, ποτήριον θεοῦ πόματος. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Θεόπτα καλέσωμεν; λειτουργόν τῶν μυστηρίων, δραστηκώτατον Χριστοῦ τῆς σκηνῆς τῆς νοουμένης, ἀρχιτέκτονα σοφόν τᾶς πλάκας λατομοῦντα τᾶς τῆς χάριτος, τόν νόμον γεγραφότα τόν καινότερον, τόν ἐκ Σιών προερχόμενον, καί διά σοῦ κηρυττόμενον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἐνδοξε; θησαυρόν, τῶν οὐρανίων χαρισμάτων ἀσφαλή ἰατρόν καί τῶν ψυχῶν, καί τῶν σωμάτων, ἀκριβῆ τοῦ Παύλου συνεργάτην καί συνέκδημον τᾶς Πράξεις Ἀποστόλων ἐκτιθέμενον. Πολλά Λουκᾶ τά ὀνόματα, ἡ ἀρετή σοι πεποιήκεν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Τί σε Θεορρήμον προσφθέξομαι; μαθητήν, ὅτι ἡμῖν Εὐηγγελίσω τόν Χριστόν· ἰατρόν, ὅτι τά πάθη θεραπεύεις τῶν ψυχῶν· λυχνίαν, νοητόν φῶς ἀπαστράπτουσάν· κρηπίδα καί θεμέλιον τῆς πίστεως· σύ γάρ ἡμῖν διεχάραξας, τό πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Θαυμάσιε; θεωρόν τῶν τῆς σοφίας, διδαγμάτων ἀψευδῆ; συγγραφέα πρακτικόν, τῆς Ἀποστόλων διδαχῆς, καί στῦλον εὐσεβείας ἀκατάσειστον, ἢ πύργον Ἐκκλησίας ἀκατάλυτον; Πολλά σου τά προτερήματα, καί μείζονα τά χαρίσματα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, καί τῶν Θείων δογμάτων Συγγραφεῦ, καί τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίωμα· σύ ὡς ἀληθῶς, τάς ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας καρδίας, εἰσδυσάσας ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀπωλείας, ἐλκύσας θεηγορίαις, διέσωσας ὡς ἐκ σάλου τρικυμίας, ὀπαδός γενόμενος τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου, ἀλλά καί μιμητής. Ὅθεν αἰτοῦμεν σε, Λουκᾶ ἀξιάγαστε, τῶν Ἀντιοχέων τό ἐγκαλλώπισμα· πρέσβευε τῷ Σωτῆρι καί Θεῷ, ὑπέρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τήν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μή ἀνυμνήσει σου τόν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός ἐκλάμπας Υἱός μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεῖς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καί φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτόν ἰκέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τό Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καί τά Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Πέτρου τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Α' 20-21, κεφ. Β' 1-9)

Ἀγαπητοί, τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται, οὐ γάρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτέ προφητεία, ἀλλ' ὑπό Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ Ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι. Ἐγένοντο δέ καί ψευδοπροφηταί ἐν τῷ λαῷ, ὡς καί ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καί τόν ἀγοράσαντα αὐτούς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινήν

ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ ἕξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται· καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται, οἷς τό κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἄργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάξει. Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς Ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο ἀλλ' ὄγδοον Νῶε, δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν θετικῶς, καὶ δίκαιον Λώτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσατο, βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν, ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν· οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δέ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν.

Πρὸς Κορινθίους, Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Η' 16-24, κεφ. Θ' 1-5)

Ἄδελφοί, χάρις τῷ Θεῷ τῷ δίδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων ἀυθαίρετος ἐξήλθε πρὸς ὑμᾶς συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν· στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν, προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων, συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς, πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς. Εἴτε ὑπὲρ Τίτου κοινωνός ἐμός, καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν Ἀπόστολοι Ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ, τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως, ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν. Περί μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς Ἁγίους, περισσὸν μοι ἔστι τό γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαῖα παρασκευάσται ἀπὸ πέρυσι, καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μή τό καύχημα ἡμῶν τό ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε, μήπως ἐάν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὐρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μή λέγωμεν ὑμεῖς ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως. Ἀναγκαῖον οὖν ἠγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα προσέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μή ὡς πλεονεξίαν.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Β' 7-17)

Αδελφοί, οὐκ ἐντολήν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολήν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολή ἡ παλαιά ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. Πάλιν ἐντολήν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτί εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτί μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρὸν. Ἐγραψα ὑμῖν, παιδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα, ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν. Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστὶ, καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ἦχος α'.

Χριστοῦ τὸν Μαθητὴν, τὸν τοῦ Εὐαγγελίου, συγγραφέαν σοφώτατον, τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, τὸν ὠραῖον χαρακτήρα, ἔμψυχον πιστοί, οὗ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἀπάσας ὁ ἔπαινος, Λουκᾶν τὸν Ἀπόστολον ἐν ὑμνοῖς τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἐκήρυξε τοῦ Θεοῦ τὰ παράδοξα θαύματα, φωτίσας τοὺς ἐπὶ γῆς, θεολογίας ἀκτίσι διὰ τῆς χάριτος.

Ψυχῶν ἰατρικὴν, ὑπὲρ τῆν τῶν σωμάτων ἐκμαθῶν ἐπιστήμην Σοφέ, κατ' ἄμφω παγκαλῆς ἀνεδείχθης, τὴν τοῦ Θεοῦ Σοφίαν ἐμπνευσθεὶς, ἐν ἧ καὶ θεραπεύων ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, Λουκᾶ Παμμακάριστε, καλεῖς πρὸς ἐπίγνωσιν, πτερεῖς πρὸς τὸν ἔρωτα, τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἐκάστοτε, ἀνάγεις εἰς οὐρανόν, καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις, τῶν εὐφημούντων σε.

Αγκίστρω λογικῷ, τοὺς ἐν βάθει ἀγνοίας, ὡς ἰχθύας εἰσδύσαντας, ἐλκύσας εἰς ἐπίγνωσιν θείαν, τῷ Χριστῷ ὀψώνιον καλὸν προσηγάγω Παμμάκαρ, τιμὴν ἀξιόχρεον, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, Λουκᾶ ἱερώτατε, διό καὶ Ἀπόστο-

λος τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας, σοφός Εὐαγγελιστής, ἐξηγητής τῶν πρακτέων ἔργων τῆς χάριτος.

Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα κτίσις, τόν ἀληθῶς ἰατρόν πνευματικόν καί τοῦ σωτῆρος μαθητήν, Λουκᾶν τόν αἰδιμον, ἐν ὧδαῖς εὐφημήσωμεν, οὗτος γάρ ἀθεείας τήν νόσον τῷ ἐπιχρίσματι τῆς Χριστοῦ κολυμβήθρας ἐθεράπευσε, καί ποταμούς θεομβρύτων ναμάτων, ἐκ στόματος, ἐμψυχωμένας χώρας, τοῦ Εὐαγγελίου κατήρδευσεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς τήν οἰκουμένην, καί πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Ἦχος πλ. δ'. Ἰδιόμελον.**

Δαβιτικῶς συνελθόντες οἱ πιστοί ἐν ἄσμασι, τῷ μυστικῷ ῥήτορι τοῦ λόγου, Λουκᾶ ἐκβοήσωμεν· ἡ γλῶσσα σου κάλαμος γραμματέως ἐδείχθη, Χριστοῦ τοῦ ὀξυγράφου, ὠραίζων τὰς ὄψεις, πρὸς τήν γνῶσιν τῶν ἐθνῶν τῆς θείας ἐπιγνώσεως, ἐν ἧ ἀνεκήρυξας τό Εὐαγγέλιον, καί τῶν συναποστόλων σου τὰς πράξεις συνεγράψω· διό παριστάμενος τῇ Τριάδι καί Θεῷ, πρέσβευε ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Μητρόθεε Δέσποινα, χαῖρε ἡ μόνη ἐλπίς, τῶν βροτῶν καί ἀντληψις, χαῖρε καταφύγιον, χαῖρε λυχνία φωτός, ἡγλαϊσμένον χαῖρε Παλάτιον, τό φωτοφόρον, χαῖρε λαμπάδιον, χαῖρε ἀμόλυτον, Παρθενίας καύχημα, χαῖρε πηγῆ, βρύουσα ἰάματα τοῖς προσιούσι σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος πλ.α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χάρις τοῖς χεῖλεσί σου Λουκᾶ, πυρίνη γλώσση ἐξεχύθη Ἀπόστολε, καί γλῶσσα πυρός ἐδείχθης, λόγους ἐκπέμπων φωτός, τοῖς φωτός ἀξίοις τῷ κηρύγματι, βολίδας φλεγούσας δέ, τοῖς τό σκότος ποθήσασι, γράφων διδάσκων, τό σεπτόν Εὐαγγέλιον, καί ὁσμή ζωῆς, τοῖς ζωὴν ὄντως θέλουσιν, ὠφθης ὡς Παῦλος ἔφησεν, ὄν ἔσχεσ διδάσκαλον· ὁσμή θανάτου δέ πάλιν, τοῖς μὴ ζωὴν ἀγαπήσασιν· ἀλλ' ἡμῖν εἰρήνην, καί ζωὴν καί φῶς παράσχου, καί μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...

Ἔγνωμεν ἐκ τῶν λόγων τῶν σῶν, καθάπερ ἔφης τὴν τῶν λόγων ἀσφάλειαν, ὧν ἔθου, ἐνθέως μύστα, ἐπέιπερ γράψαι ἡμῖν, περὶ τῶν πραγμάτων ἐπεχείρησας, ὧν πεπληροφόρησαι, καὶ καθὼς σοι παρέδωκαν, οἱ πρὶν αὐτόπται, ὧν καὶ σύ ἴσος γέγονας, ὑπηρέτης τε, τῆς τοῦ λόγου σαρκώσεως, ὃν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, εἰς Ἐμμαούς ἐβλεψας, καὶ καιομένη καρδίᾳ, μετὰ Κλεόππα συνέφαγες· Αὐτοῦ θείας θέρμης, καὶ ἡμῶν τῶν σέ τιμῶντων, τὰς ψυχὰς πλήρωσον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Χαῖρε ὁ μόνος γράψας ἡμῖν, τό Χαῖρε χαίρων τῆς Ἀγνῆς εὐαγγέλιον, καὶ ταύτην Κυριοτόκον εἰπόντα τὸν Βαπτιστὴν, ἐκ γαστροῦ οὗ γράφεις καὶ τὴν σύλληψιν, καὶ Λόγου τὴν σάρκωσιν, πειρασμούς καὶ τὰ θαύματα, λόγους καὶ πάθη τὸν σταυρόν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἔγερσιν, ἣνπερ εἶδες καὶ ἄνοδον, Πνεύματός τε τὴν κάθοδον κηρύττων τὰς πράξεις τε, καὶ ἔξαιρέτως τοῦ Παύλου, οὗπερ ἐδείχθης συνέκδημος, ἀκέστωρ καὶ μύστα καὶ φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, ἣν φρούρει πάντοτε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Πάνσοφε ἀλιεῦ Ἅγιε Μαθητά, ἐργάτα τοῦ Σωτῆρος, καὶ θριάμβε τῶν αὐτοῦ παθημάτων· ὁ τὴν κτίσιν τῆ πίστει διαδραμών, καὶ τῆς πλάνης τὰ ἔθνη συναγαγών, καὶ Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυμιάμα καλόν, εἰς Οὐρανοὺς εὐωδώθης. Διό παριστάμενος τῷ Κριτῇ, πρέσβευε ρυσθῆναι ἡμᾶς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οποιοτήτης καὶ λυτρωτῆς μου Πάναγνε, Χριστός ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμέ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τό χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Λουκᾶν τόν θεηγόρον καί τοῦ Παύλου συνέκδημον, καί Εὐαγγελίου τοῦ τρίτου, συγγραφέα θεόπνευστον· ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἄξιον ἐργάτην τοῦ Χριστοῦ. Τῷ φωτί γάρ τοῦ Κυρίου καταυγασθεῖς, μετέδωκε φῶς τῷ κόσμῳ. Γράψας τὰς θαυμαστάς παραβολάς, σύστασιν Ἐκκλησίας τε, τῇ ἐπελεύσει τοῦ Πνεύματος ἱστορησάμενος.

Ἔτερον. Ἦχος δ΄.

Ἄκéstωρ σοφώτατος, Ἱερομύστα Λουκᾶ, ζωγράφος πανάριστος, τῆς Θεοτόκου μητρός, ἐδείχθης Ἀπόστολε· ἔγραψας μάκαρ λόγους, διά Πνεύματος θείου, ἔδωκας ἐννοῆσαι συγκατάβασιν ἄκραν, Χριστοῦ τήν παρουσίαν ἡμῖν, διό πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος γ΄.

Ἄπόστολε Ἄγιε, καί Εὐαγγελιστά Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Σέ τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκί γάρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καί Θεός ἡμῶν τό διά Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν καί λόγον.

Τῆ πυρίνη σου γλώσση φωτοβολῶν, τοῦ φωτός τοῖς ἀξίοις λόγοις τρανώς, ἐκπέμπων θεόπνευστε, καί σωτήρια δόγματα, τῶν πιστῶν καρδίας πιαίνεις τοῖς δόγμασι, τῶν δέ ἀπίστων βολίδας, φλεγούσας τήν ἄκανθαν, ἐκριζῶν καί τέμνων, τοῦ σκότους τοῖς λόγοις σου, ὅθεν καί τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης ἀκρότης, θεσπίσας τό πάνσεπτον, τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, Λουκᾶ Παμμακάριστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἦ τοῦ Πνεύματος χάρις, ἐπί τήν σήν, ἐκχυθεῖσα πλουσίως κάραν σαφῶς, κήρυκα ἀνέδειξε τῆς εἰρήνης Μακάριε, πεφωτισμένος ὄντως, τῆ αἴγλη τῆς χάριτος, ἠξιώθης χερσί σου, τούς νόμους τυπώσασθαι, τοῦ Εὐαγγελίου, πᾶσι τοῖς θεοφιλοῖς, ἡ γλώσσα σου κάλαμος γραμματέως ἐνδέδεικται καλλιγραφοῦσα πανσόφως, τά Θεῖα καί ἀπόρρητα, Λουκᾶ ἀξιάγαστε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν Ἁγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπέρ πασῶν τῶν χαρίτων σου, σύ γάρ ὤφθης σκέπη ὁμοῦ καί βοήθεια, πειρασμῶν καί θλίψεων, αἶ με ἐξάιρουσα, ὅθεν ὡς ἐκ μέσου φλογιζούσης καμίνου, ρυσθείς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι Θεοτόκε βοήθει μοι· πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καί Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δοθῆναι μοι, σέ γάρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλος σου.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ποία γλώσσα γηγενῶν ἴσχυσε ἄρα οὐδαμῶς, εἰ μή Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῶν ἐγκωμίων ἀπαρχάς, ἄς σοι ἐξέθετο, ἄπασιν ἐπιστέλλων, Λουκᾶν καί ἰατρόν, τήν σήν καρδίαν ἀληθῶς, προσαγορεύει αἶ, οὔ τῶν ἀγώνων ἐνδοξε μέτοχος ὤφθης, καί τῶν στεφάνων, διό βοῶμεν συμφώνως πάντες, πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Πάλιν τό αυτό.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τό ὑπέρ φύσιν θεωρῶν, καί ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τόν ἐπί πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρί ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρών τήν βλαστήσασαν καί μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καί φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καί μετὰ τόκον πάλιν μένει Παρθένος.

Μετά τόν πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Τῆ σαγήνη τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, τούς ἰχθύας ζωγρήσας τούς λογικούς, καί τούτους προσήγαγες, ἀπαρχάς τῷ Θεῷ ἡμῶν, καλλιγράφων, διδάσκων τό σεπτόν Εὐαγγέλιον, καί τάς πράξεις ἀρίστως, τοῖς πᾶσιν ἀνιστόρησας, ὅθεν συνελθόντες καταχρέως τιμῶμεν, Εὐαγγελιστά Ἀπόστολε, τήν πανέορτον μνήμην σου, καί συμφώνως βοῶμεν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῆς Σοφίας τῆς ἄνω σοι ὁ Χριστός, μηυσάμενος πάντα μαρμαρυγῶς, ἀμέσως διανοίγων σοι τά θεόπνευστα λόγια, μύστην ἀναδείκνυσι, τῆς θείας χάριτος Πάνσοφε, τῆς διανοίας τό κάλλος εὐρών σου ὁ Κύριος, ὅθεν ταῖς ἀκτίσι, διαστίλβων ὠραίως, κύρηκά σε πρώτιστον, προχειρίζεται πάνσεπτε, Λουκᾶ ἀξιοθαύμαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν Ἁγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, χαῖρε κόρη καθέδρα Βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμύς ἄλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καί πύλη χρυσήλατε, καί παστάς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκηνῶμα· χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε, χαῖρε μόνη τοῦ Κόσμου διάσωσα.

Τό ἀ' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καί τό Προκείμενον:

Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ρήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τό στερέωμα.

Πᾶσα Πνοή.

Εὐαγγέλιον, Ἑωθινόν ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

(Κεφ. ΚΔ' 12-35)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ Πέτρος ἀναστάς ἔδραμεν ἐπὶ τό μνημεῖον, καί παρακύψας βλέπει τά ὀθόνια κείμενα μόνα καί ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τό γεγονός. Καί ἰδού δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἡ ὄνομα Ἐμμαούς, καί αὐτοὶ ὠμίλουσιν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καί ἐγένετο ἐν τῷ ὀμιλεῖν αὐτούς καί συζητεῖν, καί αὐτός ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δέ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκράτοῦντο τοῦ μή ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δέ πρὸς αὐτούς. Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καί ἐστέ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δέ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν. Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καί οὐκ ἔγνωσ τά γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καί εἶπεν αὐτοῖς, ποῖα; Οἱ δέ εἶπον αὐτῷ. Τά περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατός ἐν ἔργῳ καί λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καί παντός τοῦ λαοῦ, ὃπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἄρχιερεῖς καί οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρῖμα θανάτου καί ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δέ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ, ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καί γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμεναι ὀρθριαὶ ἐπὶ τό μνημεῖον, καί μὴ εὐροῦσαι τό σῶμα αὐτοῦ ἦλθον λέγουσαι, καί ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καί ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τό μνημεῖον, καί εὔρον οὕτω καθὼς καί αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δέ οὐκ εἶδον. Καί αὐτός εἶπε πρὸς αὐτούς. Ὡ ἀνόητοι καί βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται, οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν καί εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καί ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καί ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τά περὶ ἑαυτοῦ. Καί ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο. Καί αὐτός

προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι, καί παραβιάσαντο αὐτόν λέγοντες. Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστί καί κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καί εἰσηλθεν τοῦ μείναι σύν αὐτοῖς. Καί ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τόν ἄρτον εὐλόγησε, καί κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δέ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καί ἐπέγνωσαν αὐτόν, καί αὐτός ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καί εἶπον πρὸς ἀλλήλους. Οὐχί ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καί ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καί ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καί εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καί τοὺς σύν αὐτοῖς, λέγοντας. Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καί ὤφθη Σίμωνι. καί αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τά ἐν τῇ ὁδῷ, καί ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.....

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.....

Εἶτα τό ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα....

Πάνσοφε ἀλιεῦ Ἅγιε Μαθητά, ἐργάτα τοῦ Σωτῆρος, καί θριάμβε τῶν αὐτοῦ παθημάτων· ὁ τήν κτίσιν τῇ πίστει διαδραμών, καί τῆς πλάνης τά ἔθνη συναγαγών, καί Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυμιάμα καλόν, εἰς Οὐρανοὺς εὐωδώθης. Διό παριστάμενος τῷ Κριτῇ, πρέσβευε ρυσθῆναι ἡμᾶς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, καί ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως.

Ὁ ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεός.....

Οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου εἰς στ' καί τοῦ Ἁγίου εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὦδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὦδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καί σῶσαντι τόν Ἰσραὴλ ὅτι δεδόξασται.

Ὦς μόνη τόν ἄχρονον Υἱόν ἐν Χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκούμενον Παναγία Ἄχραντε, πάντα τά χρόνια, τῆς Παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τά τραύματα Πάναγνε τά τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τήν πόρωσιν, λογισμοῦ τήν σκότωσην, καί τοῦ νοός ἔκτροπᾶς, ἀφάνισον ὡς συμπα-

θῆς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τό φῶς ἠ κησασα τόν Λυτρωτήν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καί βασάνων ἄχραντε, τῶν αἰώνιων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμῶν τά μεγαλεῖα σου.

Νοός μου Πανάμωμε, τάς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἠ τό φῶς κησασα, τό ὑπέρ ἔννοιαν, καί δώρησαί μοι τό φῶς προσβλέψαι, τό ἐκ σοῦ ἔξανατεῖλαν ἡμῖν.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδή α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοφάνους. Ἡ κεκομένη τήν ἄτομον ἔτεμε.

Τῆς ἀνωτάτω Σοφίας τό στόμα σου, κρατῆρα θεῖον Σοφέ πάντες ἐπιστάμενοι, Ἀπόστολε Λουκᾶ, τό μέγαν καί ἀπόρρητον τῆς χάριτος πλουτοῦντες θησαυρόν, προθύμως ἀρρυόμεθα τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Μυσταγωγῶν σοι Χριστός τά Οὐράνια, καί θεοπνεύστους γραφάς, ἀμέσως διανοίγων σοι, Ἀπόστολε Λουκᾶ, καί μύστην ἀναδείκνυσι, καί κύρηκα σοφόν τόν ὑπέρ νοῦν, ἐντόνως ἀνακράζοντα, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Χειροτονεῖσαι τῷ Παύλῳ συνέκδημον, ἠ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Λουκᾶ Παμμακάριστε, τῇ χάριτί τε τῇ αὐτοῦ, ἐνθέως διαλάμποντα, καί ἴχνεσιν αὐτοῦ ἀκολουθεῖν, αὐτῷ συνανακράζοντα, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀνεκφράστου καί θείας συλλήψεως, τῆς Πανυμνήτου Ἁγνῆς, τόν τρόπον διεσάφησας, Ἀπόστολε Λουκᾶ, τό Πνεῦμα τό Πανάγιον ἐλήλυθε σαφῶς γάρ ἐπ' Αὐτήν, καί λόγος ἐπεσκίασεν, ᾧ συμφώνως ψάλλομεν, ἐνδόξως δεδόξασται.

Καταβασία.

Ανοίξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται Πνεύματος καί λόγον έρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι μητρί, καί όφθήσομαι φαιδρώς πανηγυρίζων καί άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα.

Ώδή γ'. Ο Είρμός.

Στερεωθήτω ή καρδιά μου, είς τό θέλημά σου Χριστέ ό Θεός, ό έφ' ύδάτων Ούρανών, στερεώσας τό δεύτερον, καί έδράσας έν τοίς ύδασι, τήν γήν παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, άκαρπίαν πάσαν άπέλασον, καί καρποφόρον άρεταίς, τήν ψυχήν μου άνάδειξον. Παναγία Θεοτόκε, τών πιστών ή βοήθεια.

Ρύσαι με πάσης κατακρίσεως, καί πολλών σκανδάλων του όφους, του αίωνίζοντος πυρός, καί του σκότους πανάμωμε, ή τό φώς, άποκυήσασα ήμίν τό άνέσπερον.

Τό άπαραίτητον κριτήριο, καί τό πύρ εκείνο τό άσβεστον, καί τήν άπόφασιν Άγνή, τήν φρικτήν όλως δέδοικα, σπεύσον σώσον πρό του τέλους, άγαθή τόν ίκέτην σου.

Εύλογημένος τῆς κοιλίας σου, ό καρπός Παρθένε, πανύμνητε, τούς γάρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διά ξύλου Σταυρου άυτου, άφθαρσίας καταστήσας, κοινωνούς θεία χάριτι.

Του Άποστόλου. Σύ εί τό στερέωμα.

Σοϋ τό Εύαγγέλιον, Λουκᾶ θεσπέσιε άνωθεν, Ανατολήν έπισκεψαμένην, τούς άνθρώπους παρίστησιν.

Πράξεις ένθεώτατα, διαπραττόμενος άριστε, πανευσεβώς, τās τών Άποστόλων γραφικῶς άνιστόρησας.

Παϋλος ό Μακάριος, τών έγκωμίων σοι έπλεξε, τās άπαρχάς καί τούς σούς έπαίνους, έπιστέλλων έξέθετο.

Θεοτοκίον.

Σέ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας ἄχραντε αἱ γενεαί, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμενοι.

Καταβασία.

Τούς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καί ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον καί ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καί λόγον.

Ὡs συνέδημος Παύλου ἀναδειχθεὶς, τοὺς ποικίλους κινδύνους, καρτερικῶς, ὑπέμεινας πανεύφημε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε, καί τόν δρόμον ἀθλήσει, τελέσας τῆς πίστεως, σὺν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις εὐφραίνῃ Μακάριε, ὅθεν καί τῷ Κόσμῳ, τό Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, κυρήξας ἐφώτισας τὴν ὑφήλιον ἅπασαν Λουκᾶ Πανσεβάσμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην Σου.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καί νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Οὐράνιον πύλην καί κιβωτόν, τό Πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀνάφλεκτον βάτον, τόν λογικόν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν ἀνάκλησιν, οἰκουμένης ὅλης τό μέγα κειμήλιον, ὅτι Σωτηρία ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καί ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τόν ἄχραντον τόκον Σου.

Ὦδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίξειν τά ἔτη ἐπιγνωθήσῃ ἐν τῷ παρεῖναι τόν καιρόν ἀναδειχθήσῃ, δόξα τῇ θυμάμει σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνή, μολυνθέντα πταισμάσι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ρανίσι καθαρωτάταις, καί δός μοι χεῖρα βοηθείας ἵνα κράζω, δόξα σοι Ἁγνή θεοδόξαστε.

Ναός ἡγιασμένος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοί οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, αὐτόν δυσώπει ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ρύπτου ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καί κατοικητήριον Πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνη, ἐλέους ἢ πηγῆ, Θεοτόκε τέξασα καί λύσον τὴν δεινὴν, ψυχῆς μου νόσον καί πόρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ρεῖθρα, καί κατάνυξιν πρό τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ προφήτης ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὄρος σε προέγραψε κατάσκιον Ἄγνη, τοὺς ἐκτακέντας φλογμῶ πολλῶν ἐγκλημάτων, ἀποκαθάραι μεσιτείαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἢ ἀνόρθωσις.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ὡς ὠφθης τῇ αἴγλῃ, πεφωτισμένος τοῦ Πνεύματος, ἠξιώθης χερσὶ σου τοὺς νόμους αὐτούς, τοῖς Θεοφίλοις ἄριστα διατυπώσας, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡ χάρις εὐροῦσα τοῦ Παρακλήτου σέ σκηνῶμα, ἐξεχύθη πλουσίως σοῖς χεῖλεσι, καί τῆς εἰρήνης κύρηκα πᾶσιν ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀγώνων τῷ Παύλῳ ὡς Κοινωνός ὠφθης Ἐνδοξε, τῶν στεφάνων ἐνδίκως ἠξίωσαι τῆς βασιλείας τούτῳ τε συναγαλλόμενος, συμφώνως κραυγάζετε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐρών σου τῆς διανοίας ὁ Κύριος, ὡς ταῖς θείαις ἀκτίσιν ὠραίως διαλαμπύσης, κύρηκά σε προχειρίζεται τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων ὁ Κύριος, ἢ Παρθένος καί Μητήρ ὡς ἔφησε, τοὺς δέ πεινῶντας θείων ἀγαθῶν ἐπέπλησε, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τήν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου Θεόν οὐ γινώσκουμεν, τό ὄνομα σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεός ζώντων καί τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τάς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον Ἄγνή, βλέπειν με τρανώς τήν θείαν λαμπρότητα, καί τήν σὴν δόξαν τήν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καί αἰωνίου δόξης.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, τόν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, φέροντα μίαν τήν ὑπόστασιν, ὃν ἐκτενώς δυσώπει πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Πανάχραντε ὡς τέξασα, Σωτῆρα καί Θεόν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καί νοσημάτων, καί κακώσεως, σῶν συντηρηθῆναι, τόν σόν ἀχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπέρ νοῦν, σώζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας, χαῖρε Παρθένε Παναμώμητε, χαῖρε εὐλογημένη τοῦ Κόσμου προστασία.

Τοῦ Ἀποστόλου. Φώτισον ἡμᾶς.

Φῶς τό νοητόν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, τῶν μολυσμάτων ὡς τό πρῖν καθαρθεῖς, ἀγάπης νόμῳ τοῖς πᾶσι, Λουκᾶ μετέδωκας.

Σύ ταῖς ἀστραπαῖς, ταῖς τῆς χάριτος πανόλβιε, κατηγασμένος καθωράθης σαφῶς, πυρίνη γλῶσση εὐθέως Λουκᾶ φθεγγόμενος.

Παύλῳ τῷ σοφῷ, συνοδεύειν, ἐπεπόθησας, ἀγαπητός γάρ προηγόρευσαι, ὡς ὑπηρέτης Εὐαγγελιστά τῆς Χάριτος.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, Παρθενίας τό κειμήλιον, ἡ τῆς προμήτορος ἀνάκλησις, καί τῆς κατάρως ἡ λύσις τοῦ προπάτορος.

Καταβασία.

Ἐξέστη τά σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σύ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τόν ἐπὶ πάντων Θεόν, καί τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδή στ'. Ὁ Εἰρμός,

Τόν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ, τὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ, σέ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυντον σκητὴν, ἀπόπλυνον παντοῦ ρύπου, τῆ μεσιτείας σου.

Κυβερνήτης μοι γενουῦ, θαλαττεύοντι αἰεὶ, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ σῶσον με, πρὸς σωτηρίας ὄρμον ἰθύνουσα.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι, βοήθησόν μοι, Ἁγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖα σοι αἰεὶ, ἐποίησατο Χριστὸς, ὃν ἰκέτευε αἰεὶ, μεγαλύναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλούσια αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Εἰς Ὅρος τῶν ἀρετῶν Ἀπόστολε, ἀναβάς τῷ ποθουμένῳ ὠμίλεις καὶ ὡς Μωυσῆς Θεογράφους τὰς πλάκας, ἐγγεγραμμένας δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ἐδέξω Μακάριε διπτάς, Λουκᾶ τῆς Οἴκουμένης Διδάσκαλε.

Τόν κόσμον σαῖς διδαχαῖς ἐφώτισας, οἷα ῥήτωρ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, ταῖς γὰρ αὐγαῖς, τῆς ἀκτίστου Τριάδος, πεπυρσευμένος ὠράθης θεόληπτε, καὶ γέγονας ὡσπερ ἀστήρ, δαδουχῶν οἴκουμένης τὰ πέρατα.

Τὰς νόσους νῦν τῶν ψυχῶν Θεόπνευστε, ἰατρεύεις τῶν σωμάτων ὡς πάλαι, ἐμπιστευθεῖς, οὐρανόθεν τό δῶρον καὶ ὡς πλουτήσας τὴν Χάριν τοῦ Πνεύματος ὁ Παῦλος γὰρ σέ μαρτύρων, ἰατρόν γεγονέναι παρίστησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ σέ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννήτορ ὡς ἔφης Πανάμωμε, καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καταβασία.

Τὴν θεϊαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ' Αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἄπασαν ἑφωταγωγῆσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδιώξας, τό θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἰατρός καὶ μαθητὴς, Λουκᾶ ἠγαπημένος, μυστικῇ χειρουργίᾳ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, καὶ τοῦ σώματος ὁμοῦ ἴασαι, καὶ δός μοι πάντα εὐεκτεῖν, καὶ σοῦ τὴν πανασίδιμον γηθόμενος γεραίρειν πανηγυριν' ὄμβροισ τε δακρῶν, ἀντὶ μύρων τό σεπτὸν σου καὶ πάντιμον σῶμα καταβρέχειν' ὡς στήλη γάρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη τῷ ναῷ τῷ θαυμαστῷ τῶν Ἀποστόλων πᾶσιν ἐκφωνεῖ, καθάπερ καὶ σύ τό πρῶτον, τό θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Στίχοι.

«Εἰς Ἐμμαοὺς βλέπειν σε κἂν πρὶν εἰργόμην
(Λουκᾶς λέγει), τρανῶς σε νῦν Χριστέ βλέπω».
Ὅγδοάτη δεκάτη πέρατος βίου ἔμμορε Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ μέγας Εὐαγγελιστής, ἦν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Συρίαν Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ἰατρός τὴν τέχνην, καὶ ἄκρως τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστάμενος ἐπιστήμην. Οὗτος, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας διάγων καὶ ἰατρεύων, ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐνέτυχε τῷ Ἁγίῳ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἀπώσατο τὴν Πατρῶων πλάνην, καὶ τὴν περὶ τὰ σώματα θεραπείαν ἀφείξ, τὴν τῶν ψυχῶν προσελάβετο. Συνεγράψατο δὲ καὶ τό κατ' αὐτόν Εὐαγγέλιον, πρὸς Θεόφιλον τινά ἡγεμόνα πιστεύσαντα εἰς Χριστόν, ὑπαγορευσάντος αὐτῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ἔπειτα ἐξέθηκε, καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων πρὸς τὸν αὐτόν Θεόφιλον, μετὰ δὲ τό ἐγκαταλιπεῖν τὸν Παῦλον, πᾶσαν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὡς φασίν, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ἐν ᾧ δὲ τόπω κατετέθη τό σῶμα αὐτοῦ, δοξάζων ὁ Θεὸς τὸν ἴδιον θεράποντα καὶ ἐργάτην, κολλούρια (ἢ κολλύρια) ἔβρεξεν ἐπάνω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, σύμβολον τῆς ἑαυτοῦ ἐπιστήμης, ὅθεν καὶ γνωριμότερος γέγονεν ὁ τάφος αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν.

Ὁ δὲ Κωνσταντῖος, ὁ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου υἱός, μετακομίζει ἐκ Θηβῶν τό λείψανον αὐτοῦ, δι' Ἀρτεμίου τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Αὐγύπτου καὶ Μάρτυρος, καὶ κατατίθησιν αὐτό ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑπὸ τὴν ἱεράν τράπεζαν μετ' Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου.

Φασί δέ αὐτόν, πρῶτον τήν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ἐν ἀγκάλαις φέρουσιν τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διά ζωγραφικῆς τέχνης ἐκ κηροῦ, καί ἐτέρας δύο ζωγραφῆσαι, προσενεγκεῖν τε αὐτάς τόν Ἀπόστολον τῆ Μητρί τοῦ Κυρίου εἰ ἄρεστόν ἐστίν αὐτῇ. Καί αὐτήν ἀποδέξασθαι καί εἰπεῖν, τό, «Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἶη δι' ἐμοῦ μετ' Αὐτῶν». Ὡσαύτως, καί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί Κορυφαίων τὰς Ἁγίας εἰκόνας. Καί ἐξ ἐκείνου, εἰς πᾶσαν τήν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τό τοιοῦτον καλόν, καί εὐσεβές καί πάντιμον ἔργον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρίνου τοῦ Γέροντος, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχοι.

Γέρων Μαρίνος ἐξελέγχει γραῦν πλάνην.
Τόλμη νεάζων καί τελειοῦται ξίφει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσῖος Πατήρ ἡμῶν Ἰουλιανός, ὁ ἐν τῷ Ἐφράτῃ ποταμῷ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἐκ τοῦ παρατρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ἰουλιανός, ἄσμενος παρατρέχει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι τεσσαράκοντα παῖδες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Παίδων, διπλή τέθνηκεν εἰκῶς ἐξ ξίφους,
Τιμῶσιν Χρῶτον τόν διπλοῦν κατ' οὐσίαν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μνάσων ἐπίσκοπος Κύπρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὡς πύργος ἐνδοῦς τήν κάραν κλίνας Μνάσων.
Πτῶσιν πρὸς τῆς γῆς τήν ἀπό ξίφους μένει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν νεοφανῶν Μαρτύρων Γαβριήλ καί Κυρμιδώλη τῶν ἐν Αὐγύπτῳ ἀθλησάντων ἐν ἔτει 1522.

Στίχοι.

Ὁ Κυρμιδώλης καὶ Γαβριήλ οἱ δύο
Ἄθλοῦσιν ἅμα καὶ στεφανοῦνται ἅμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα τῶν Ὁσίων καὶ θαυματουργῶν Πατέρων ἡμῶν Συμεῶν καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς Ὁσίας Εὐφροσύνης, τῶν εὐρόντων τὴν θαυματουργόν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ Βασιλικῇ Μονῇ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Τούς ἐν καμίνῳ παῖδας σου Σωτήρ, οὐχ ἤψατο οὐδέ παρηνώχλησε τό πῦρ, τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνός στόματος, ὕμνου καὶ εὐλόγου λέγοντες, εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μίανθεισαν ἄχραντε ψυχὴν, ἀγίασον πάντοτε τῶν δούλων σου Ἄγνη, καὶ τοῦ νοός δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πόρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμᾶς, πάχος ἀφάνισον.

Νεκρωμένον πάθεσι σαρκός, πανάμωμε ζώωσον τόν νοῦν μου, καὶ Θεῷ τά ἀρεστά, ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με, ἵνα μεγαλύνωσε, ἵνα δοξάζω αἰετὴν τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα Ἄγνη, τά τῆς σαρκός πάθη καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς, ῥύπον δεινόν, ἐναποσμήχουσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσον με.

Σέ Παναγία ἄχραντε Ἄγνη, οἱ δούλοι σου πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτός, προσπίπτομεν συντετριμμένη διανοία, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὐρεῖν ἡμᾶς, ταῖς σαῖς προσευχαῖς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὡπῶς Λουκᾶ τε καὶ Κλεώππα, ἐμφανίζεται Δεσπότης ἐκ τοῦ Τάφου! ἀναστάς γὰρ αὐτούς ἐδίδασκε κραυγάζειν. Εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβον τοῦ βίου διατρέχων, συνοδεύοντα τόν λόγον εὗρες Μάκαρ, οὐρανίων σκηνῶν ἀνοίγοντά σοι πύλας. Εὐλογητός εἶ κράζοντι ὁ Θεός

εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα τοῦ Πνεύματος ἐδείχθης, μελωδήματα θεόθεν φθεγγομένη, τοὺς ἀνθρώπους Λουκᾶ φωτίζουσα βοῶντας. Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ἀσώματος ἐβόα σοι Παρθένε, σὺν αὐτῷ δέ πιστοὶ βοῶμεν σου τῷ τόκῳ. Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρά τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρός ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὦδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁν φρίπτουσιν Ἄγγελοι καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, ὃν αἶτησαι Πάναγνε τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι κακίστη ἁμαρτία.

Ἰάσω τό σύντριμμα, Ἄδάμ τοῦ χοϊκοῦ, σωτῆρα κηῖσασα Πανάχραντε Θεόν, αὐτόν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσοῦσης.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν, τοὺς νῦν πολεμοῦντας με, πολέμησον ἐχθρούς, τρωθέντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἄγνη μή παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ σῶσον.

Ἰάτρευσον ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κηῖσασα τὸν πάντων ἰατρόν, καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος Χριστόν ἐκδυσωποῦσα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Θεογράφους ὡς πλάκας δεδεγμένοι, τὰς σὰς βίβλους πιστῶς κατατρυφῶμεν τοῦ φωτισμοῦ τῆς χάριτος Πανόλβιε, Κύριον

ὕμνουντες καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὄργανω τό πνεῦμα τῆ γλώττη σου, κεχρημένον φωτίζει τοὺς ἄνθρώπους, μυσταγωγοῦν τῆς Χάριτος τὰ δόγματα. Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συνεδέθης τῆ σχέσει μετὰ Παύλου, θεορρήμον Λουκᾶ τοῦ θεηγόρου καὶ ξυνωρίς πανέντιμος ἐδείχθητε. Κύριον ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοπλόκω σαγήνη σου τῶν λόγων, θεοκύρηξ τοὺς πλάνη κρατουμένους, πρὸς φωτισμόν τῆς πίστεως ἐζώγησας. Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐλισάβητ Μητέρα σε Κυρίου, προσεφώνει Προφητις δεδειγμένη, τὸν Βαπτιστήν καὶ Πρόδρομον βαστάζουσα. Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶσα εἰς αἰῶνας.

Καταβασία.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δέ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετός ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος ὁ ἀναρχος. Μεγαλύνομεν πάντες, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἄγνην.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγων καὶ τό κριτήριον Ἄγνη, τό ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς Ἁγίαις δεήσεσι, Θεό-
νυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστάτην μακαρίζωσε αἰεί.

Φρίπτω τό βῆμα Παρθένε, καὶ τό ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ πράξεις αἰσχροῦς ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, καὶ διὰ τοῦτο σοι βοῶ Πανεύσπλαχνε Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης ἐξελοῦ με, καὶ διάσωσον Ἄγνη.

Ως φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως κόρη, ὡς ἡ ἀπόφρασις φρικτὴ, ὡς δειπὴ ἡ αἰσχύνῃ. Τίς ὑποστήσεται λοιπόν; Πανάχραντε Δέσποινα, ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρό τέλους, δός μοι ἄφεισιν Ἄγνη.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τό θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν. Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία, οὔσα, πάντων τῶν καλῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὅρους παρήλθες τῆς φύσεως.

Εστης Λουκᾶ τῆς ἐφέσεως, τό τῶν ὀρεκτῶν, οἷα φθάσας τό ἔσχατον, καὶ τέλους Μακαρίου σαφῶς ἐπέτυχες, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι.

Λάμπας τῷ κόσμῳ ὡς Ἥλιος, ἐνθεαστικῶς τῇ Τριάδι παρίστασαι, σὺν Παύλῳ τῷ θεόπτη Πανεύφημε, μεθ' οὗ σέ θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αἴγλη Λουκᾶ τῇ φωσφόρῳ σου, τοὺς σοὺς ὑμνητάς φαιδρυνθῆναι δυσώπησον, καὶ κόσμῳ τὴν εἰρήνην Παμμακάρι βράβευσον. Ὅπως σε θεηγόρε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Χαίρων Λουκᾶ νῦν παρίστασαι, τῷ παμβασιλεῖ τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, τῆς θείας εὐπρεπείας καὶ ὠραιότητος. Διό σε θεορῆμον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τόν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλαῖσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας, διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

Απας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν Πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω, χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἄγνη, ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λουκᾶ Χριστοῦ Ἀπόστολε, μύστα τῶν ἀπορρήτων, καί τῶν ἔθνῶν Διδάσκαλε, μετά Παύλου τοῦ θείου, καί τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, ἧς τήν θείαν εἰκόνα, ἐκ πόθου ἀνιστόρησας, ἐκδυσώπει Θεόπτα, ὑπέρ ἡμῶν τῶν μακαριζόντων σε καί τιμώντων, τήν ἱεράν σου κοίμησιν, Πάνσοφε μυστολέκτα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας, μή σατάν ἡμᾶς λάβῃ, μή Ἄδης, μή ἀπώλεια. Ἀλλά τῷ τοῦ Ἰοῦ σου, τότε φρικτῷ, ἀνευθύνως βήματι παραστῶμεν, ὡς Θεομήτορ γάρ ἀγνή, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καί ψάλλομεν στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Χριστωνύμων τά πλήθη, τήν Ἱεράν Ἑορτήν, θεοπρεπῶς τελοῦντες ἀλλαλάξωμεν πάντες, πιστῶς ἀνευφημοῦντες Ψαλμοῖς καί ᾠδαῖς, τόν Λουκᾶν τόν θεόπνευστον, καί μαθητήν τοῦ Κυρίου, ὅτι ἀεὶ, ἰκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. (δύς)

Τῶν μαθητῶν τῆς χορείας, Λουκᾶ Πανένδοξε, ἰατρός ἀνεδείχθης, Μαθητῆς καί αὐτόπτης, τῶν Θείων Μυστηρίων, μύστης σοφός, καί τοῦ Παύλου συνέκδημος, φωταγώσησας, τήν κτίσιν θεοπρεπῶς, μεθ' οὗ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὡς παριστάμενος Μάκαρ, τῷ τῆς Τριάδος φωτί, φώτισον τὰς καρδίαν, τῶν πιστῶς σου τελούντων, τήν πάνσεπτον καί θεϊαν, λαμπράν Ἑορτήν, Εὐαγγελιστά Θεσπέσιε, καθιλαρύνων τό θεῖον ὑπέρ ὧν, ταῖς ἐντεύξεις σου Ἀπόστολε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δαυϊτικῶς συνελθόντες οἱ Πιστοί ἐν ἄσμασι, τῷ μυστικῷ ρήτορι τοῦ Λόγου, Λουκᾶ ἐκβοήσωμεν. Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος γραμματέως ἐδείχθη, Χριστοῦ τοῦ ὀξυγράφου, ὠραΐζουσα τὰς ὄψεις, πρὸς τήν γνῶσιν τῶν ἔθνῶν, τῆς θείας ἐπιγνώσεως, ἐν ἧ ἀνεκήρυξας τό Εὐαγγέλιον, καί τῶν συναποστόλων σου τὰς Πράξεις συνεγράψω. Διό παριστάμενος τῇ Τριάδι καὶ Θεῷ, πρέσβευε ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Καί νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, κτλ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τα τυπικά, καί ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀποστόλου
ἢ γ' καί ἡ στ' Ὁδῆ.

Α Π Ο Σ Τ Ο Λ Ο Σ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμός ιη').

Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στιχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρός Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. Δ' 5-11, 14-18)

Ἄδελφοί, ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἔξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμέ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός ὁ ἀγαπητός ἀδελφός καί πιστός διάκονος καί σὺν-δουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτό τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καί παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καί ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν, πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καί Μάρκος ὁ ἀνεψιός Βαρνάβα, – περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς· ἐάν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν, – καί Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοί εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγεννήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καί Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καί Νυμφᾶν, καί τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καί ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καί ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καί τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καί ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καί εἶπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμός τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμός πη').

Στιχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.
Ὁ Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(βλ. τῆ 8^η Νοεμβρίου)

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

(Κεφ. Ι' 16-21)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμέ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἐμέ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες. Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς, ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἄστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν, ἐξομολογοῦμαι σοι, Πάτερ Κύριε, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις, ναὶ ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ὁ Θεόσοφος συγγραφεὺς τοῦ Εὐαγγελίου, πνευματέμφορος ἑρμηνεὺς, ἀληθὴς ἀκέστωρ, τῆς ἀπιστίας νόσον, Λουκᾶ λουτροῦ τοῦ θείου, χρίσει ἰώμενος.

Μακαρίζομέν σου τὴν δεξιάν, Λουκᾶ θεηγόρε, δι' ἧς ἔχομεν οἱ πιστοί, τὰς τοῦ θείου λόγου διπτὰς Ἁγίας πλάκας καὶ τὴν σεπτὴν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν....

Τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

